

Kokkolan kauppaopiston opiskelija

Olin työssäoppimassa Vilnan Seppälässä Kaikki siellä työskentelevät olivat tasa-arvoisia, ja kaikkia tervehdittiin samalla lailla. Esimiestä puhuteltiin samalla tavalla kuin muitakin työntekijöitä. Työntekijät olivat iältään nuoria.

Myymälän siisteys oli todella tarkkaa ja tärkeää työntekijöille. Jos he eivät palvelleet asiakkaita, niin he siistivät myymälää. Töihin tultiin aina ajoissa ja töistä lähdettiin vasta, kun annetut työt tuli tehtyä. Joskus meni ylitöiksikin. Taukotilan seinällä oli ilmoitustaulu, johon esimies kirjoitti aina joka päivälle kaikille työntekijöille aikataulut, että milloin tehdään ja mitä. Lapulle oli myös merkattu kaikkien ruoka-tauot, jotteivät työntekijät menisi yhtä aikaa syömään ja että myymälän puolelta löytyisi aina joku, jolta asiakas voisi kysyä neuvoa.

Eron jonka itse huomasin monenakin päivänä, oli se että myyjät autoivat todella paljon asiakkaita valitsemaan heillä sopivia vaatteita. Asiakas saattoi olla pukukopissa ja kertoa myyjälle minkälaista vaatetta etsii, ja myyjä kävi hakemassa sopivan vaateen, jota asiakas sitten sovitti ja joko osti tai halusi kokeilla vielä muita vaihtoehtoja.

Kaikilla Seppälän työntekijöillä täytyi olla Seppälän valikoimiin kuuluvat vaatteet, jotka sai itse valita myymälästä, vaikkakin meillä työssäoppijoilla oli omat vaatteemme, joiden kuitenkin täytyi olla siistit.

Asiakkaat olivat siellä todella ystävällisiä ja ymmärtäväisiä meitä kohtaan. Jos he tulivat kysymään meiltä apua, selitimme heti, että olemme Suomesta emmekä valitettavasti ymmärrä heitä. Jos asiakas osasi englantia, autoimme parhaamme mukaan, mutta jos ei osannut, niin haimme aina toisen työntekijän asiakkaalle avuksi.

Kun itse kävimme vapaa-aikana kaupungilla kaupoissa, huomasin sen, että jos osti jotakin, niin rahat laitettiin lautaselle, josta ne sitten otettiin. Vaihtorahojakaan ei annettu käteen, vaan nekin laitettiin aina siihen samaiselle lautaselle. Useissa ruokakaupoissa oli myös ”itsepalvelukassa”.

Paikalliset nuoret viettivät todella paljon aikaa kaupungilla. Ja he liikkuihin aina suurissa porukoissa. Nuoret osallistuivat myös todella hyvin ulkona järjestettäviin tapahtumiin. Yleensä näissä päivän kestävässä tapahtumissa laulettiin ja tanssittiin. Siellä kaikki tällaiset tapahtumat olivat tärkeitä heille.

Suomalaisilta nuorilta harvemmin näkee sellaista innostusta tapahtumia kohtaan. Itsekin sitä aluksi saattoi vähän katsoa, että mitä kummaa ne oikein tekevät. Mutta ajan myötä siihen tottui ja olisi ollut kiva itsekin mennä mukaan tanssimaan ja laulamaan sinne suuren väkijoukon keskelle.

Liettuassa nuorten alkoholin käyttö oli runsaampaa kuin Suomessa. Ihmettelimme sitä ja kysyimme asiasta ja he vastasivat meille, että siellä ei ole mitään muuta tekemistä. Kaikki tapahtumatkin kun järjestettiin aina päivisin, niin iltaisin ei ollut muutakaan tekemistä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:02